

Бібліотечні шляхи: від заливки цементу до посади в органах державної влади

16 грудня 2009 р.

Стаття, підготована у рамках програми «Бібліонет» - Глобальні бібліотеки Румунія, що впроваджується Радою міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX)

(офіційна веб-сторінка програми «Бібліонет» www.biblionet.ro)

Інколи краще почути новини з першоджерела. Рада міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX) отримала цей лист від бібліотекаря з сільської місцевості округу Констанца в Румунії, який наочно демонструє, наскільки багато можна досягти за допомогою адвокаційної діяльності членів громадянського суспільства та успішної інформаційної кампанії. До вашої уваги представлено весь лист:

“Мене звали Гарофіта Гаска, я працюю бібліотекарем в Аджиджеї – маленькій сільській громаді в окрузі Констанца. Мені 50 років, за знаком гороскопа я Лев і все моє життя пов’язане з книжками.

Це правдива історія сільського бібліотекаря, в якій багато досягнень та складнощів. Вона розпочалася одного теплого літнього дня, звичайного для місцевості на узбережжі Чорного моря, в якій я живу. Я стала бібліотекарем восени 1990 року, і тоді я ще не усвідомлювала, що це змінить моє життя. Я знала дуже мало про роботу бібліотекаря, але мені подобалося читати і бути в курсі того, що відбувається в світі.

Приміщення моєї «бібліотеки» складалося з маленької кімнати розміром 2x2 м у підвальному приміщенні, де не було опалення ані туалетної кімнати. Але у мене була моя мета, отже я купила гравій та цемент і попросила друзів допомогти мені. Ми залили бетон і створили підлогу бібліотеки. Спочатку у мене була одна полиця і один маленький стіл, пізніше книги почали надходити з інших бібліотек, отже я мала навчитися правильно організовувати бібліотечну роботу. Я робила плакати і рекламні оголошення, щоб інформувати людей про появу нової бібліотеки в селі.

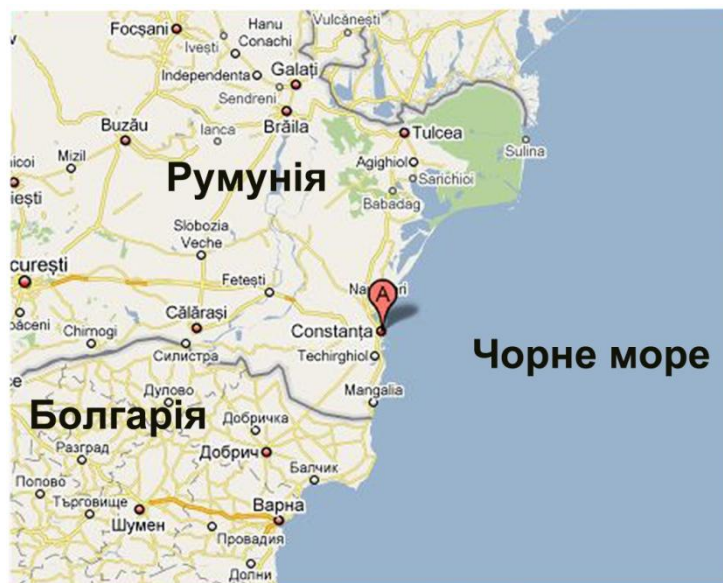
Але у мене була моя мета, отже я купила гравій та цемент і попросила друзів допомогти мені. Ми залили бетон і створили підлогу бібліотеки.

Ця ініціатива продовжилася саме тому, що люди хотіли брати книги. Окружна бібліотека також допомогла, її працівники купували дедалі більше книг для мого закладу. Пізніше я почала говорити меру про те, що бібліотека є важливим ресурсом для громадян, і що мені було потрібно більше книг та більше полиць. Як кажуть в народі, якщо мер виштовхував мене крізь двері, я влізала через вікно і завжди отримувала те, що було потрібно моїм читачам. Таким чином я отримала вісім нових полиць, але кімната виявилася замалою для цих нововведень. Окрім того, не було опалення.

Здавалося, всім було байдуже, що в бібліотеки не було кращої кімнати, але я була сповнена рішучості отримати її попри все. Я принесла килимки та занавіски з дому і перетворила непривабливу кімнату на затишний і привітний куточок.

На щастя, мер змінився, але новий посадовець не виявляв жодного інтересу до бібліотеки. Натомість він хотів відкрити пивну. Я пішла до нього і сказала, що моя бібліотека починалася з однієї книжки, і що я боротимуся з ним до другого прищестя, якщо він її закриє. Я не збиралася здаватися. До того ж я пройшла курси з бібліотекознавства, отримала сертифікат і повернулася до роботи з навіть більшим ентузіазмом.

У 1996 р. я почала політичну кар'єру, оскільки відчувала, що це був єдиний спосіб досягти моїх цілей. Під час моєї роботи депутатом місцевої ради були як злети, так і падіння. Мені знадобилося чимало часу для того, щоб отримати цю посаду, але, врешті-решт, я її отримала. Політика – це вельми складна сфера, тому через деякий час я відмовилася від цієї посади.

У 1996 році я почала політичну кар'єру, оскільки відчувала, що це був єдиний спосіб досягти моїх цілей.

Але я не полишила моєї роботи щодо пояснення місцевій раді, чому бібліотека є важливою для громади. Коли було обрано нового мера, я продовжувала боротьбу за бібліотеку. На щастя, він був колишнім вчителем, а отже розумів важливість книг і дав мені кошти для їх придбання. Я також отримала нову пічку, але мусила сама рубати дрова для неї і чистити її. Окружна бібліотека оцінила мою роботу і почала надсилати мені інформаційні запити на різну тематику. Так бібліотека стала моїм життям. Я налагодила партнерські стосунки з місцевими школами та дитячими садками і заохочувала школярів брати участь у конкурсах на культурні та історичні теми.

Якщо місцева рада не ухвалювала нову організаційну структуру бібліотеки, я брала участь у засіданні ради, слухала всі виступи, а потім починала свій. Окружна бібліотека оцінила мою роботу протягом останніх 10 років як «відмінну», і я використала це положення для того, щоб додати переконливості своїй промові. Я показала депутатам бібліотечну документацію і відгуки користувачів щодо бібліотеки – все це доводило, що жодна громада не може існувати, не розвиваючи культурну галузь. Коли я закінчила свій виступ, всі 15 депутатів проголосували за нову організаційну структуру. Я продовжила свою роботу з багатьма книгами та найрізноманітнішими групами користувачів.

За розпорядженням нового мера бібліотеці було виділено приміщення у тій самій будівлі, де знаходилася мерія. Після 19 років роботи бібліотекарем у приміщенні мого закладу нарешті є туалетна кімната.

Коли окружна бібліотека повідомила мені, що моя бібліотека може бути частиною програми «Бібліонет» і надавати безкоштовні Інтернет-послуги громадськості, я була в захваті від цієї можливості. Я обговорила цей проект з мером, і він підтримав його так само, як і місцева рада.

У мене були певні побоювання, що я не зможу впоратися з чотирма комп'ютерами, але я не могла дозволити нікому бути кращою у цій справі, ніж я! Я знала, що це майбутнє моєї бібліотеки. Я стала фіналістом програми «Бібліонет» у першому турі і поїхала на навчальні курси.

У мене були певні побоювання, що я не зможу впоратися з чотирма комп'ютерами, але я не могла дозволити нікому бути кращою у цій справі, ніж я! Я знала, що це майбутнє моєї бібліотеки.

Мені дуже сподобалася атмосфера на курсах. Я навчилася стільки нових речей... Я й досі не можу повірити, що вмію користуватися комп'ютером, оскільки раніше я навіть гадки про це не мала. Але я самостійно написала цей лист за допомогою комп'ютера!

Програма «Бібліонет» надає кожному відвідувачу можливість отримати доступ до інформації безкоштовно, використовуючи Інтернет-зв'язок, наявний у бібліотеці. Знову-таки мені був даний шанс, і я скористалася ним. Я отримала нові комп'ютери 30 листопада.

Шановні бібліотекарі! Ви маєте показати всім, наскільки Ви сильні! Відвідуйте засідання рад, кажіть те, що Ви маєте сказати, і пояснюйте важливість гарної бібліотеки для Вашої громади!

Моїм єдиним побоюванням є те, що одного дня я буду змушена піти на пенсію і вже не матиму змоги працювати з книгами. Я знаю, де знаходиться кожна з них, на якій полиці, я можу знайти кожну з них із заплющеними очима. І я завжди пам'ятаю, що треба посміхатися, коли користувачі приходять до бібліотеки, що треба мати невеличкі гостинці, цукерки для маленьких відвідувачів. Треба мати відчуття, що всю свою роботу Ви присвячуєте саме їм, що після Вас щось залишиться на землі. Те, що залишиться після мене, - це бібліотека, яку я почала з однієї книжки і яка нині нараховує 8000 книг, вулиця в Аджиджеї, названа моїм іменем, як символ вдячності громади за мою роботу.

Ніяких хвастощів, тільки я, моя бібліотека, моє життя...

Гарофіта Гаска,
бібліотекар громадської бібліотеки с. Аджиджея
округ Констанца"

Джерело: http://irexgl.wordpress.com/2009/12/16/garofita_gasca/